

Ogniwo - Górnik 1:0

(Dokończenie ze str. 1)

w czym doszedł do przesady, podając nawet wtedy, gdy należało strzelać na bramkę. Wawrzusiak i Ostrowski biegali dużo, lecz bez pożytku, a Korzeniak, zdobywca zwycięskiej bramki (nawiasem mówiąc ładnie strzelonej), też miał okazy, w których nie był widoczny. Brak kontuzjowanego Kolasy dał się odczuć w drużynie. Nie miał kto budować konstruktywnych akcji, nie miał kto wprowadzić jakiejś takiej myśli w zagranie ofensywne. Akcje ataku rwały się i obrona Górnika twarzą wchodząca w zawodników Ognia nie miała wiele pracy z oczyszczaniem swego przedpola.

GÓRNICZY

TEŻ SIĘ NIE POPISALI

Tak więc Ognio zagrało słabo, a kilkutygodniowa przerwa w rozgrywkach nie wysłała drużyny na pożytek. Również i przeciwnik krakowian niczym nie za imponował i gdyby Ognio zagrało (zwłaszcza w ataku) nieco lepiej, to piłkarze radlińscy odjechaliby do domu z takim samym balastem bramkowym, jak przed miesiącem opuszczali Kraków Budowlani z Chorzowa. Oklaski zbierał tylko Budny za efektywne wyprowadzenie dośrodkowań skrzydłowych Ognia i obronę kilku niegroźnych strzałów. Napastnicy gości zachorowali na kompletną indolencję strzałową.

A TERAZ O ARBITRZE...

Osobną wzmianka należy się sędziemu ob. Kamińskiemu z Wrocławia. Coś nie mamy szczęścia do arbitrow z tego miasta. Na wiosnę sędzia Małeckii „zawalił” mecz Gwardii z Kolejarzem Poznań, obecnie jego kolega popełnił wiele rażących błędów. — Dwa z nich to wspomniany już na wstępie incydent z nieprzepraszonym zatrzymaniem Bożka przez Gędikę na polu karnym, którego nie chciał widzieć ob. Kamiński oraz odgwiżdżanie rzutu karnego w 51 minucie za faul na Radoniu i zmienienie decyzji po protestach graczy Górnika. Radon wzięty w prasę przez obronę gości został sfaulowany w momencie oddawania strzału na polu karnym i sędzia po odgwiżdżaniu przewinienia pokazał na „jedenaście”. Po targach z graczami Górnika „rozmyślił się” i dał tylko rzut wolny z linii, który Gędek przestrzelił.

Publiczność, której przy ładnej pogodzie zgromadziło się około 10 tysięcy, opuszczała stadion Ognia z niezadowoleniem.

T. D.

Tylko remis uzyskał OWKS

w meczu z Kolejarzem

OWKS - Kolejarz Poznań 1:1 (0:0)

KOLEJARZ POZNAŃ: Paczkowski, Sobkowiak, Tarka, Szafczyk, Sloma, Hudziak, Kajdasz, Wróbel, Anioła, Deska, Kołtuniak.

OWKS: Pajor, Durniok, Kaszuba, Hejosz, Strzykowski, Grzywoc, Kroczek, Kowal, Uznański, Piechacek, Głajcar (Dwernicki).

— Zapewne gra nie będzie ciekawa, gdyż w tym meczu nie ma specjalnej stawki — przypuszczali niektórzy zwolennicy piłki nożnej. Toteż wielu z nich oglądało odbywający się w tym samym czasie II-ligowy mecz Włókniarz Kraków — Kolejarz Warszawa, gdzie rozstrzygały się losy obu tych drużyn. Niemniej 4 tysiące widzów, przybyłych na stadion OWKS-u, na ogół mile się rozczarowało. Obydwa zespoły zademonstrowały bowiem grę żywą o szybkich i zmiennych akcjach, kończących się naprawdę na polu karnym przeciwnika, gdzie zdecydowanie wkraczali obrońcy — ale zawsze noszących w sobie zarodek bramki. Na skutek bezbłędnej gry w tym czasie formacji obronnych, bramkarze obu drużyn byli mało zatrudnieni, a nieliczne strzały Kajdasza, Anioły z jednej strony, czy Uznańskiego i Piechaczka z drugiej likwidowali bez trudu.

Jeden jedyny błąd popełniony przez Slomę, który w 20 minucie podał niedokładnie piłkę do Paczkowskiego spowodował utratę bramki przez Kolejarza. Toczącą się już do pustej bramki piłkę dobił nadbiegający Piechacek. Zdawało się, że ta przypadkowa bramka zadecyduje o wyniku spotkania. Tak jednak nie było.

W drugiej połowie zawodów gra nabrała rumieńców i coraz częściej byliśmy świadkami ciekawych momentów podbramkowych, uwieńczonych ostrymi strzałami. W tym okresie lepiej grał Kolejarz, podczas gdy wojskowi zwłaszcza w linii napadu zagraли poniżej swojej normalnej formy.

Goście z minuty na minutę zdobywają przewagę. W 49 minucie notujemy niebezpieczny moment pod bramką gospodarzy. W sekundowych niemal

odstępach czasu strzelają kolejno: Kołtuniak, Deska, Wróbel, lecz piłka odbija się o gęsty las nóg zawodników, zgromadzonych na polu karnym OWKS-u. W chwilę później Głajcar ostrym strzałem niepokoi Paczkowskiego w bram-

ce, to znów Kroczek strzela obok słupka.

W 65 minucie Durniok na skutek odniesionej kontuzji schodzi z boiska, a wymienienie uprzednio Głajcara na Dwernickiego zmusza wojskowych do prowadzenia meczu już do końca wdziesiątkę. Nieobecność Durnioka spowodowała znaczne osłabienie zwłaszcza w liniach defensywnych. Przesunięcie do obrony Krocza nie wiele pomogło. Sytuację wykorzystują goście, którzy ambitnie dążą do uzyskania wyrównującej bramki. Toteż groźne ataki Kolejarzy suną teraz jeden za drugim, a coraz więcej ich strzałów broni dobrze na ogół usposobiony Pajor. Inicjatorem wszelkich poczynąń drużyny poznańskiej jest przede wszystkim Anioła, oraz prawoskrzydłowy Kajdasz.

Upragnione przez Kolejarzy wyrównanie przyszło w 75 minucie gry, kiedy to Anioła po ładnej, solowej akcji mija obrońców i strzela bardzo efektywną bramkę.

Dalsze minuty mimo obustronnych wysiłków nie przynoszą rezultatu. Zawody zakończyły się wynikiem remisowym, co z przebiegu gry było najlepszym wykładnikiem sił obu zespołów.

Zawody prowadził Z. Haselbusch (Warszawa). (as)

Najbliższe spotkania ligowe

W czwartek 1 października rozegrane zostanie w Warszawie zaległe spotkanie o mistrzostwo I ligi pomiędzy Gwardią Warszawa a Gwardią Kraków.

W nadchodzącą niedzielę, 4 października rozegrane zostaną dalsze mecze o mistrzostwo ekstraklasy.

W Krakowie: **OGNIWO KRAKÓW — KOLEJARZ POZNAŃ** W Chorzowie: **BUDOWLANI CHORZÓW — BUDOWLANI OPOLE** W Radlinie: **GÓRNIK RADLIN — UNIA CHORZÓW**

W Bytomiu: **OGNIWO BYTOM — GWARDIA KRAKÓW** Mecz pomiędzy OWKS a Gwardią Warszawa odłożony został na termin późniejszy.

Liga rezerw

We wczorajszych spotkaniach o mistrzostwo ligi rezerw padły następujące wyniki:

Budowlani—CWKS 1:3 (1:2).

Budowlani Gdańsk—Gwardia Kraków 2:5 (0:2).

Gwardia Warszawa—Unia Chorzów 1:0 (1:0).

Ogniwo Kraków—Górnik Radlin 14:0 (6:0)!

OWKS Kraków—Kolejarz Poznań 3:1 (1:1).

Bawława w Związku Radzieckim piłkarska reprezentacja Rumunii rozegrała wczoraj spotkanie towarzyskie z drużyną Zenit Leningrad. Mecz zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1).

W Oslo Norwegia zwyciężyła Holandia 4:0 (2:0).

W Berlinie reprezentacja Berlina zachodniego przegrała z reprezentacją Wiednia 0:4.

Stal (Siemianowice) — Ogniwo Kraków 7:3 w tenisie stołowym

Spotkanie tenisa stołowego z cyklu finałowych rozgrywek o mistrzostwo Polski pomiędzy siemianowicką Stalą a krakowskim Ogniwem zakończyło się zwycięstwem Stali 7:3.

Punkty dla zwycięzców zdobyli: Kawczyk 3, Piechacek 2, Robok 1, oraz w grze podwójnej Kawczyk, Piechacek. Dla Ognia: Dobosz 2 i Mamczarczyk 1. Kowal przegrał wszystkie swoje gry.

Włókniarz Andrychów u bram drugiej ligi

W spotkaniach piłkarskich o wejście do II ligi uzyskano w ubiegłą niedzielę następujące rozstrzygnięcia:

Górnik Zabrze—Gwardia Białystok 3:0 (1:0).

Ogniwo Wrocław — Stal Gdańsk 1:1 (1:0).

Włókniarz Pabianice—KS Rzeszów 2:1 (1:0).

WŁÓKNIARZ ANDRYCHÓW GWARDIA KALISZ 1:0 (1:0)

W Andrychowie rozegrano w ub. niedzielę piłkarskie spotkanie z cyklu rozgrywek o

wejście do II ligi pomiędzy miejscowym Włókniarzem a Gwardią Kalisz. Zwyciężyli gospodarze 1:0 (1:0), przy czym bramkę, która zadecydowała o wejściu andrychowskich Włókniarzy do puli finałowej zdobył Gromotko.

Spotkanie to wywołało w Andrychowie zrozumiałe zainteresowanie, a na stadionie zgromadziło się kilka tysięcy widzów, oklaskujących gorąco sukces swej drużyny, która obecnie walczyć będzie w puli finałowej o awans do II ligi.

Budny broni

Bramkarz radlińskich górników w Budny najczęściej był zatrudniony przy wyprowadzaniu dośrodkowań. Na zdjęciu widzimy go w podskoku do górnej piłki.

Ambitny zryw Budowlanych z Gdańska daje im cenne zwycięstwo Budowlani — Gwardia Kr. 1:0 (0:0)

WARDIA: Jurowicz, Piotrowski (Talik), Szczurek, Flanek, Snopkowski, Jedrys, Kotaba, Jaskowski, Kościelny, Rogoza, Mordarski.

BUDOWLANI: Gronowski II, Kupcewicz, Kamzela, Lenc, Korynt, Miksa, Kokot, Goździk, Gronowski I, Baran, Nowicki.

Wypełniająca szczerne stadion gdańskich Budowlanych publiczność była świadkiem niespodziewanego, jednak przekonywującego zwycięstwa gospodarzy nad krakowską Gwardią. Jest to bowiem drugie zwycięstwo Budowlanych Gdańsk uzyskane w tegorocznych rozgrywkach ligowych.

Przez pełne 90 minut gra była żywa, ciekawa i prowadzona w szybkim tempie, a 20 tysięcy widzów nie mogło narzekać na brak emocji. Choć gwardziści nie wiele oddali strzałów na bramkę Gronowskiego, to jednak ich celne podania i dobry start do piłki mogli się podobać.

Niestety atak zbyt wiele kombinował i grał wszcz. Gubił się on pod bramką gdańszczyzan, a anemiczne strzały krakowskich napastników padały lupem Gronowskiego. Dobrze natomiast zagrała obrona z reprezentacyjnym stoperem Szczurkiem. Jurowicz przytożnymi interwencjami uchronił drużynę od wyższej porażki; puszczona przez niego bramka absolutnie nie obciąża jego konta.

Budowlani zagraли mecz bardzo ambitnie, szybko zdobywając teren prostopadłymi podaniami. Gubili się jednak czasem w sytuacjach podbramkowych. Ataki gdańszczyzan były jednak w sumie dużo groźniejsze od ataków krakowian. W jedenaste gospodarzy dobrze spisywała się obrona, przytomnie wyjaśniając niebezpieczne sytuacje; obrońcy niepotrzebnie bawili się niejednokrotnie podaniami miast wyjąć piłkę w pole. Na poziomie zagrała również pomoc cofnięta po przerwie do defensywy. Gronowski II w bramce miał kilka ładnych interwencji. W drużynie gospodarzy na najlepsze noty zasłużyli: najlepszy napastnik na boisku i strzelec bramki Gronowski I, Baran, Korynt i Miksa oraz Kupcewicz i Gronowski II.

Mecz zaczyna się obustronnymi atakami, a już w pierwszej minucie Jurowicz zbiera

oklaski za wysokiej klasy parade. Kilka niebezpiecznych momentów na polu Gwardii kończy się interwencją obrony, a nieliczne ataki gwardziściów są likwidowane przed polem bramkowym. W 30 minucie po faulu na Baranie, Gronowski I bije z 30 metrów rzut wolny bezpośrednio — gwardziści „muruja”, ustawiają się jednak tak fatalnie, że zasłaniają nie bramkę, lecz bramkarza. Celny strzał Gronowskiego I idzie w lewy róg, pomimo, iż Jurowicz rozpaczliwie robinsonuje.

Gdańszczanie atakują przy ogromnym dopingu publiczności, lecz Jurowicz przytomnie

kilkakrotnie broni strzały Barana, Kokota i Gronowskiego I.

Po zmianie pół Mordarski oddaje kilka strzałów, jednak idą one ponad bramkę. Więcej z gry mają teraz gwardziści, Od 70 minuty Budowlani cofają pomoc do defensywy — akcja toczy się teraz na polu gospodarzy, jednak gwardziściom trudno się zdobyć w tych warunkach na celny strzał.

Przed samym końcem spotkania strzelają jeszcze Mordarski (piękny wolej), Rogoza i Kotaba — wynik pozostaje jednak bez zmian. Sędziował Orliński ze Stalino-gradu. J. R.

...i chorzowscy Budowlani po ambitnej grze odnoszą sukces remisując z CWKS-em 2:2

Do spotkania z CWKS drużyna Budowlanych wystąpiła bez swych dwóch najlepszych piłkarzy Jandudy i Wieczorka. Zawiesił ich Rada Główna ZS Budowlani za nieliczące z godnością sportowca Polski Ludowej zachowanie podczas ostatniego obozu w Szczyrku.

Szanse Budowlanych były więc słabe; spodziewano się raczej ich przegranej. Tymczasem niezwykle ofiarą i nieustępliwą grą Budowlani wywalczyli wynik remisowy i niezwykle cenny punkt, który oddzielił ich od strefy drużyn zagrożonych spadkiem.

Gra była niezwykle żywa, ciekawa, ale jej poziom pozostawał wiele do życzenia. Zanim drużyny zdołały się rozegrać, już w drugiej minucie pada nieoczekiwane pierwsza bramka. Barański głęboko cofnięty łącznik zainicjował solową akcję z głębi pola.

Podprowadził piłkę pod bramkę wojskowych, w czym nie przeszkodził mu defensorzy CWKS, oddał piłkę niekrytemu Powale i ten bez trudu ulokował ją w bramce Szymkowiaka, który niepotrzebnie opuścił swą pozycję. Budowlani prowadzą 1:0. W 11 minucie pada wyrównanie. Będący stale w ataku wojskowi ostrym strzałem Jankowskiego w prawy róg zdobyli efektywną bramkę i stan meczu brzmi 1:1. Napór wojskowych trwa, ale Budowlani nie próżnują, przeprowadzając sporadyczne wypadki z długich przerzutów pod bramkę

wojskowych. Z takiej akcji Budowlani zdobyli ponownie prowadzenie — również przez Powalę. Wynik meczu ustalili już w 30 minucie Sasiadek, zamieniając podanie Cehelika w wyrównującą bramkę. Przewaga wojskowych w polu utrzymała się wprawdzie do pauzy, ale wynik nie ulega zmianie.

Jeszcze do przerwy wojskowi zaprezentowali się jako zespół bardziej sementowany, dysponujący lepszymi umiejętnościami technicznymi i kondycją, ale w drugiej części spotkania wypadli wręcz słabo. Między poszczególnymi liniami brak było zgrania i zrozumienia, słowem — w szeregi wojskowych wkradł się zupełnie chaos. Wykorzystali to umiejętnie Budowlani, którzy do końca meczu posiadali inicjatywę gry.

W CWKS najsłabszą formacją była obrona, która popełniała wprost szkolne błędy. Bardzo słabo był Polak. Pomoc grała na dobrym poziomie, szczególnie Bieniek. Linia napadu natomiast zadowolili tylko do pauzy — najsłabszym napastnikiem był Cehelik, a pracowitością wyróżnił się Olejnik.

Cały jedenaste Budowlanych należy się szczególna pochwała za doskonałą grę. Budowlani w meczu z CWKS mieli „swój dzień”, wszystko im wychodziło, nawet zwykle słabo grający Powala kierował doskonale piątką ofensywną, która zwłaszcza po przerwie siała zamęt w liniach defensywnych wojskowych. Dobrze spisał się poza tym Barański w ataku i Muskala, jako środkowy obrońca.

Unia omal nie przegrała w Warszawie

Unia — Gwardia W-wa 0:0

UNIA CHORZÓW: Wyrobek, Gebur, Bartyla, Pohl, Suszczyk, Siekiera, Mateja, Pieda, Alszler, Cieplik, Pala i Pohl II.

WARDIA: Stefaniszyn, Ochmański, Maruszkiewicz, Markowski, Hodyra, Zientara, Olszewski, Wiśniewski, Hachorek, Brzozowski, Baszkiewicz i Jazłowicki.

Kandydat nr 1 do tytułu mistrza Polski Unia Chorzów wywoła w niedzielę z Warszawy zaledwie jeden punkt, remisując ze stołeczną Gwardią.

Niedzielny mecz Unii ze stołecznymi gwardzistami tylko do przerwy mógł zadowolić (jeśli chodzi o Ślązaków); w tym to czasie bowiem widzieliśmy dobre

technicznie pociągnięcia napadu oraz celową i skuteczną grę pomocy i obrony śląskiej. Wyrobek również mógł się pochwalić jedną dobrą paradą.

Po zmianie stron zamiast oczekiwanej wzmoczonej ofensywy Ślązaków, nastąpił niespodziewany napór warszawian. Trzy błędy Bartylly wystarczyły, by Hachorek oraz Baszkiewicz znaleźli się sam na sam z Wyrobkiem ... fatalnie spudlowali z sześciu metrów. Unia w tym okresie cofnęła głęboko łączników do tyłu, dekompletując w ten sposób swój napad, co również wpłynęło na płynność i wartość akcji ofensywnych Ślązaków. Grająca bardziej energicznie obrona i pomoc warszawian nie pozwoliła dwóm skrzydłowym i Alszlerowi na poważne zagrożenie Stefaniszyna, który zresztą w jednej z ciekawych sytuacji podbramkowych bardzo ładnie obronił strzał środkowego napastnika Unii.

Mecz był b. dobrze prowadzony przez Mytnika z Krakowa.

Kolejarz Prokocim zwycięża Stal KZWME w rozgrywkach o wejście do ligi wojewódzkiej

W ubiegłą niedzielę rozegrano dalsze spotkania o wejście do krakowskiej ligi wojewódzkiej. W rozgrywkach tych uzyskano następujące wyniki: Kolejarz Prokocim pokonał na własnym boisku Stal KZWME 4:1 (2:1). Bramki zdobyli dla Kolejarza: Polak, Łukowicz, Pożeczko, Bugda, dla Stali Sobolewski.

Stal Armatura pokonała w roku Unię Tarnów zach: 5:0 (2:0).

Stal Chrzanów wygrała ze Spójnią Okocim 4:0.

O wejście do A klasy

Unia Rabka—AZS Kraków 2:0 (0:0).

Z ukosa

Wzmocnić szkolenie korespondencyjne organizatorów i instruktorów SPO

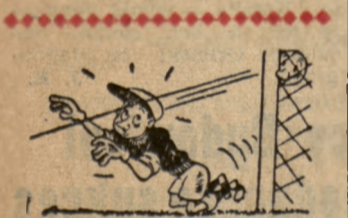
Z każdym dniem wzrasta liczba kół sportowych powstających przy zakładach pracy, wzrasta ilość LZS-ów zakadanych przy spółdzielniach produkcyjnych czy PGR-ach.

Niestety jednak wzrostowi liczebności kół sportowych nie towarzyszy ilościowy wzrost wykwalifikowanych kadr instruktorów. Ten stan będący częścią powodem niewłaściwej, złej pracy kół sportowych, ma poważny wpływ na niezrealizowanie do tej pory nawet półrocznego planu zdobywania odznaki SPO. — Do dnia 1 września wykonanie planu na odcinku SPO zamknięto się skromną liczbą 14 proc. Trudno więc będzie zrealizować w całości tegoroczny plan zdobywania odznaki SPO, niemniej jednak należy zpingować Rady Okręgowe oraz poszczególne kółka sportowe do zwiększenia wysiłków w realizacji zdobywania SPO w ciągu ostatnich trzech miesięcy bieżącego roku.

Przy realizacji planów doniosłe znaczenie ma odpowiednia ilość wyszkolonych organizatorów WF i SPO. W tym celu należy jak najszybciej przystąpić do organizowania korespondencyjnych kursów organizatorów SPO. Jak wykazały doświadczenia, kursy takie są dużą pomocą dla kół sportowych, a jedną z najważniejszych zalet tego rodzaju kursów jest to, iż uczestnicy ich nie są odrywani od produkcji, czy nauki.

Dlatego w jak najszybszym czasie Wydział Propagandy i Szkolenia GKKE powinien opracować cykl wykładów oraz odpowiednią ilość skryptów i przesłać je kandydatom na organizatorów SPO. Na zakończenie kursu uczestnicy powinni złożyć egzamin i po otrzymaniu odpowiedniego zaświadczenia przystąpić natychmiast do pracy w swych kółkach sportowych, czy LZS-ach.

Szkolenie korespondencyjne organizatorów i instruktorów SPO jest w chwili obecnej jednym z najważniejszych zadań stojącym przed naszymi władzami sportowymi, a Rady Okręgowe zrzeszeń sportowych i poszczególne kółka doceniając to zagadnienie powinni wypromować swych najlepszych aktywistów na tego rodzaju kursy.

Wieleński klub piłkarski Rapid otrzymał na 14 października zaproszenia do Moskwy, celem rozegrania tam dwóch towarzyskich spotkań ze Spartakiem Moskwa i Dynamo.

*

Jedną z drużyn piłkarskich ZSRR rozegra w lutym przyszłego roku kilka przyjacielskich spotkań w Indiach.

*

11 września odbyła się w Berlinie konferencja działaczy sportowych demokratycznego i zachodniego Berlina. Uchwalono natychmiastowe podjęcie wspólnych działań sportowej, likwidując istniejące od dłuższego czasu rozbieżności ruchu sportowego Berlina.

W niedzielę 13 września odbyło się pierwsze spotkanie piłkarzy demokratycznego i zachodniego Berlina. Mecze piłki nożnej pomiędzy zachodnio-niemiecką amatorską drużyną Tasmania 1900 a przedstawicielem ligi NRD Motor Oberhausen zakończył się zwycięstwem drużyny NRD 2:0.

Jaskiniowe taternictwo czyli kilka słów o „grotołazach”

W schronisku na hali Ornak w Tatrach uwagę niecierpliwych o tej porze turystów przyciąga osobliwa grupa. Kilkunastu młodych ludzi, ubranych w niesamowicie wprost błotem poplamione kombinezony, i obładowanych dziwnym sprzętem — wyrusza ze schroniska. Skręcają w dół doliny Kościeliskiej i po przejściu Hali Pisanej wchodzi na stromy stok Organów, gdzie z daleka już czerni się w skałe okrągły otwór — wejście do badanej obecnie Jaskini Zimnej.

Turyści o których mowa, to „grotołazy” — ludzie uprawiający oryginalny i mało znany z szerszemu ogółowi rodzaj turystyki — taternictwo jaskiniowe.

„Klub Grotołazów” to kilkunastoosobowa grupa młodych naukowców, zapaleńców i entuzjastów taternictwa jaskiniowego. Od kilku już lat każdą swoją wolną chwilę poświęcają oni pracy odkrywco-badawczej, szukają nowych grot i jaskiń, badają odkryte jaskinie i komory, udostępniają je masowemu ruchowi turystycznemu. Dziełem krakowskiego Klubu Grotołazów (istniejącego obecnie w ramach podkomisji taternictwa jaskiniowego PTTK) jest m. inn. odkrycie i zbadanie Jaskini Mietusiej w masywie Czerwonych Wierchów. Jaskinia Mietusia jest najgłębszą jaskinią w polskich i czeskich Tatrach; różnica poziomów pomiędzy wejściem, a najniższym osiągniętym punktem wynosi 200 m! Krakowscy „jaskiniowcy” zbadali dokładnie najdłuższą w Polsce, bo liczącą 1700 m szczylinę w dolinie Chochołowskiej, odkryli i zbadali Małą Świątówkę w Tatrach oraz wiele grot i jaskiń w Karpatach, Pieninach i w innych częściach Polski.

Udostępnienie jaskiń i grot zwiedzającym jest znakomitą sposobem skierowania ruchu turystycznego w okolice mało znane i mniej atrakcyjne. Należy podkreślić, że okolice Krakowa (Jura Krakowsko-Częstochowska) obfitują w ciekawe jaskinie (a jest ich przeszło 500) i one właśnie są największą atrakcją Ojcowa, Wierchowa, doliny Będkowskiej i równoległych do niej dolin. Groty te posiadają piękne i oryginalne nacieki, ciekawe ściany, oryginalny układ korytarzy i są niezwykle interesującym obiektem turystycznym.

Sezon turystyczny „grotołazów” to zima — tylko wtedy przeprowadzają oni większe i poważniejsze wyprawy, niższy bowiem poziom wód jaskiniowych ułatwia dostęp do trudnych do osiągnięcia w innej porze roku komór i korytarzy.

Nie czekając jednak zimy krakowski „Klub Grotołazów” rozpoczął już sezon. Na Hall

Ornak odbywa się w tej chwili kurs instruktorów taternictwa jaskiniowego, a jego uczestnicy pod kierownictwem dr Kowalskiego prowadzą prace nad udostępnieniem dalszej części Jaskini Zimnej. Dotychczas odkryto bowiem tylko korytarz głębokości 850 m; przejście do dalszej części było zagrodzone syfonem wypełnionym wodą. Przy forsowaniu syfonu i znajdującej się za nim ścianą duże usługi oddaje skafander nurka oraz składany maszt duralowy do zawieszania drabinki linowej — sprzęt skonstruowany przez inżynierów Straszeckiego i Bernhardta.

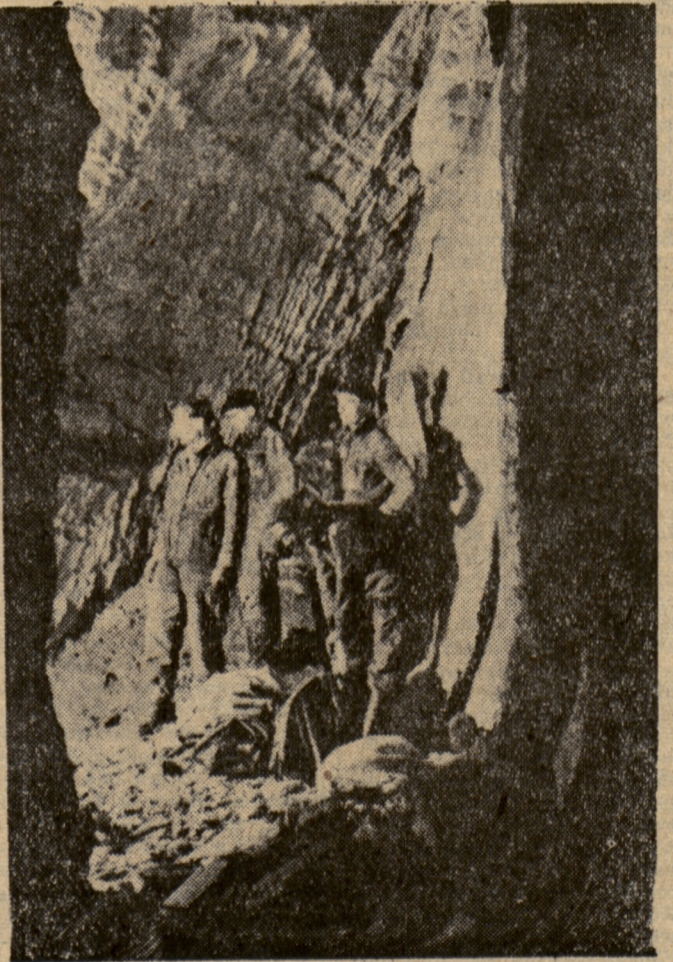
Prace w Jaskini Zimnej prowadzone są na dwie zmiany, a o rozmiarze prac świadczyć może fakt, iż każda zmiana wynosi wiadrami kilkadziesiąt ton wody! Prace te prowadzone są w całkowitej ciemności w błocie, wozdnie i zimnie. kilkadziesiąt czy nawet kilkaset metrów pod powierzchnią ziemi. Praca w jaskiniach wymaga więc nieładnego hartu ciała i ducha.

Konieczne jest tutaj dokładne opanowanie techniki wspinaczkowej, znajomość specyfiki taternictwa jaskiniowego, doskonała kondycja fizyczna i dyspozycja psychiczna. Ekspozowane ściany, kominy, przewieszki, podziemne jeziora — oto przeszkody, które musi pokonać „grotołaz”. Cóż jednak za satysfakcja zdobywać nieknięte przez człowieka tereny. Żyłka odkrywca — to jest siła, która niepowstrzymanie pcha „grotołazów” do jaskiń.

Krakowski Klub Grotołazów prowadzi działalność naukowo-badawczą. W zespole są naukowcy różnych specjalności, którzy prowadzą badania geologiczne, botaniczne, zoologiczne. I również na tym polu poszczycić się mogą poważnymi osiągnięciami: nie dawno odkryli nowy dla nauki gatunek pleśni z rodziny kropidłaków.

Działalnością Klubu Grotołazów oraz jaskiniowym taternictwem w ogóle warto się zainteresować. Krakowski świat turystyczny będzie miał okazję do tego na wystawie sprzętu taternicko-jaskiniowego, która będzie zorganizowana z końcem bieżącego roku.

J. R.

W jednej z komór Jaskini Zimnej.

SPARTAK MOSKWA
powtórzył zeszłoroczny sukces
zdobywając mistrzostwo ligi ZSRR

Fragment z meczu piłkarskiego o mistrzostwo ligi ZSRR Spartak — Torpedo. Groźny atak drużyny Torpedo likwiduje wybiegiem bramkarz Spartaku Pirajew, piątkując piłkę w pole.

Przypominamy
że dla zbiorowych uczestników kół sportowych i LZS-ów

„WIELKIEGO KONKURSU JESIENNEGO”
„ECHA KRAKOWSKIEGO”

przygotowano na nagrody wiele cennego sprzętu sportowego i świetlicowego.

- M. in.:
- kajak,
- 3 rowery,
- komplety do siatkówki,
- radioodbiorniki lampowe i bateryjne,
- patefon z płytami,
- komplety do ping-ponga i wiele innych.

Numer konkursowy „Echa Krakowskiego” z dnia 20 września można nabywać w księgarniach PPK „Ruch”, Rynek Główny 32 w Krakowie.

Przed kilkunastoma dniami zostały zakończone tegoroczne mistrzostwa piłkarskie Związku Radzieckiego. Przez 5 miesięcy trwała zacięta walka pomiędzy jedynastoma najsilniejszymi zespołami ZSRR o prymat w piłkarstwie radzieckim, o zaszczytny tytuł mistrza.

Pierwsze miejsce i tytuł mistrzowski oraz związane z tym złoty medal jaki otrzymuje każdorazowy mistrz ligi radzieckiej, zdobyła po raz drugi z rzędu moskiewska drużyna Spartaka, uzyskując 29 punktów na 40 możliwych. Z rozegranych spotkań spartakowcy wygrali 11, 7 remisowali a tylko 2 przegrali.

Drużyna mistrzowska to zgrany kolektyw zarówno silny w obronie jak i w formacjach ofensywnych. Doskonałą formą zabłysnął w ciągu tegorocznej sezonu piłkarskiego młody bramkarz Pirajew. Trudną zaporę do sforsowania stanowi para obrońców Baszaszkin i Siedow. Trio pomocy tworzą: Netto, Tmachow i Parszyn. — Linia pomocy uchodzi w tej chwili za najlepszą w Związku Radzieckim. Również i w ataku grają zawodnicy, którzy już nieraz bronili barw ZSRR w spotkaniach międzynarodowych. Kierownikiem ataku jest Simonian, a pozostali napastnicy: Bobrow, Demientiew, Illn i Markow zaliczają się do czołowych piłkarzy.

Drużyna Spartaka może pochwalić się pokazaną już ilością zdobytych tytułów mistrzowskich. Od roku 1936 spartakowcy zdobyli 5-krotnie mistrzostwo ligi oraz Puchar ZSRR.

Drugie miejsce w tegorocznych rozgrywkach uzyskała znana ze swych występów w Polsce w roku 1951 drużyna Dynamo Tbilisi. Zespół ten znajdował się przez cały przeciąg rozgrywek piłkarskich w czołowie prowadząc aż do o-

statnich rund rozgrywek ligowych. Dopiero na finiszu udało się Spartakowi wyprzedzić najgroźniejszego rywala, który za zajęcie drugiego miejsca i zdobycie wicemistrzowskiego tytułu otrzymał srebrny medal.

Brązowe medale otrzymali piłkarze moskiewskiego Torpedo, wykazując wysoką klasę na finiszu rozgrywek. W końcowej fazie mistrzostw Torpedo pokonało takie drużyny jak Dynamo Moskwa 1:0 i Dynamo Tbilisi 4:1. Należy zaznaczyć, że drużyna Torpedo jest posiadaczem Pucharu ZSRR za rok 1952. Zespół ten składa się z młodych piłkarzy, pracowników Moskiewskich Zakładów Samochodowych im. Stalina, którzy mimo braku doświadczenia i rutyny dzięki wielkiej ambicji i dużym umiejętnościom technicznym uplasowali się w czołowie ligi radzieckiej.

Stabiej natomiast niż normalnie wypadła w bieżącym sezonie drużyna Dynamo Moskwa, zespół o wielkich tradycjach piłkarskich. Dynamowcy uzyskali jedynie 23 punkty a jednakową ilość punktów z nimi zdobył leningradzki Zenit, który jednak ma gorszy stosunek bramek od Dynamo. Szóstą lokatę okupują kolejarze moskiewscy — Lokomotiv, na siódmym miejscu znajdują się piłkarze Dynamo Kijów. Drużyna ta w ubiegłym sezonie zajęła drugie miejsce w końcowej tabeli, w tym roku jednak grała ona znacznie słabiej. Kończąc tabelę ligowej tworzą: Zenit Kujbyszew, Lokomotiv — Charków oraz Dynamo Leningrad. Ostatnia drużyna w tabeli — Spartak Wilnius zdobywając 11 punktów zajęła definitywnie 11 miejsce, spadając do klasy niższej.

Na miejsce jej wejście najlepszy zespół klasy B wyłoniony na podstawie rozgrywanych obecnie spotkań finałowych.

„Gościnne występy”

Niedawno bawiła w Szwecji amerykańska drużyna lekkoatletyczna. Program tournée sportowców amerykańskich przewidywał rozegranie zawodów lekkoatletycznych w różnych miastach szwedzkich. — Zgodnie więc z programem lekkoatleci USA ruszyli w podróż, by zapoznać liczne rzesze społeczeństwa szwedzkiego ze swymi nieprzeciętnymi umiejętnościami.

I już po kilku dniach pobytu sportowców amerykańskich w Szwecji okazało się, że istotnie ich umiejętności są nie tylko nieprzeciętne, lecz wprost niezwykłe. Na przykład w dziedzinie wywołania awantur. Mieszkańcy miast szwedzkich, do których zawitała drużyna z USA mieli możność ze zdumieniem zaobserwować precyzję, z jaką goście zza Oceanu wymierzają ciosy w wywołanych przez siebie licznych burdach. I nie tylko zaobserwować. Niektórzy „szczęśliwcy” odczuli na własnej skórze skuteczną owej precyzji. I tak w mieście Oerebro lekkoatleci amerykańscy pragnąc widocznie zosta-

wić po sobie niezatartą pamiętkę, sprowokowali awanturę i zmasakrowali kilku spokojnych mieszkańców tego miasta.

Nie też dziwnego, że szwedzka opinia publiczna, poruszona niezwyklejmi walorami sportowymi gości wszczęła alarm. Prawicowy tygodnik „Se” zamieścił nawet specjalny artykuł wstępny, poświęcony „sportowym wyczynom” lekkoatletów USA.

A oto co pisze autor artykułu:

„Na szczęście po awanturze w Oerebro drużyna amerykańska została wycofana z dalszego objazdu. Szkoda, że tak późno. Doniesienia z klubów sportowych i hoteli w miastach, w których drużyna amerykańska bawiła świadczą, że goście zamorcy mało mają wspólnego ze sportem, natomiast więcej z historiami opisywanymi w „murder-stories” (powieściach kryminalnych). Nie ma porównania między „sportowcami” amerykańskimi jacy bawili w Szwecji, a sportowcami radzieckimi,

którzy niedawno opuścili nasz kraj”.

„Występy gościnne” lekkoatletów USA w Szwecji nasunęły autorowi artykułu szerokie rozważania.

„Każdy kto podróżował po kontynencie — czytamy dalej — wie dobrze, że amerykańskie wojska okupujące Europę, są wszędzie znienawidzone za bezczelność, impertynencję, lekceważenie otoczenia... Amerykanie myślą, że za swe dolary mogą w Europie czynić co im się podoba. Jest to nowa mentalność „narodu panów”, która przynosi bardzo przykre konsekwencje, gorsze niż sądzą w Waszyngtonie i w Nowym Jorku. USA straciły „good-will” (kredyt zaufania) jaki kiedykolwiek miały w Europie”.

Jak widać, pismo „Se” nie tylko doceniło male „wyczyny sportowe” amerykańskich chłopców” na skalę jednego kraju, ale i wielkie gangsterstwo na skalę „europejską”.

Bibl. „Trybuna Ludu”

REDAKUJE KOLEGIUM
Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PRA-
SA”
Adres Redakcji: Kraków
Wielopole 1/IV p. — tel. 543 58
Adres Administracji: Dziel-
nica RNW „Prasa”, Kraków
Wiślna 2, III p. tel. 558 62,
558 41 218 86.
Biuro Ogłoszeń i Reklam: —
Kraków, Rynek Główny 46 —
I p. — tel. 558 40.
Krakowska Drukarnia Pra-
sa — Przedsiębiorstwo Pań-
stwowe, Kraków, Wielopole 1,
tel. 542 52.
M-4-36379